

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Constantio confessore. Cap[itulum]. cxi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

car. Et sic clemens primus fuit per petri electionem: territus vero per gradum. Hic beatus ep̄s cum demones effugarer: mortuos suscitarer: et alia miracula faceret: multosq; couersos baptizarer: fuit etiam saturnini consulis a demonio liberassiter: et ad eum coenitisset. Saturninus? consul credes hoc magis artib; fieri: ipsum diueris penis afflictu decollauit. Imperate nerone scilicet kal. octobris. Et h̄z corpus eius p̄ro fuit in vaticano sepulchro: postea tamen a gregorio ostensi ep̄o ostia translatum est: et in ecclesia matroni sancti lauretii recoditum. Hic fecit ordinaciones duas per mensem septembrem: et ordinavit ep̄os. xv. presbyteros. xix. Et cestauit ep̄atus dies tres.

De sancta Tecla virginē et martyre. Cap. cx.

Ecclia vero
martyr passa est apud iconium cuius
tatē imperatōne ne
rone. Que ip̄o plus verbis p̄claro
genere orta beatissimam pauli apostoli
predicationē cōuersa: atque vir
ginitatē p̄fessa: cū sponsum
haberet nup̄is renūciavit. Quod mater eius
sentiens: filiā iudici tangere christianam accusauit.
Lucius p̄consul aleator teclā detentā iudicauit.
Igni cremādā. Et cū i medio ignis esset posita
in nullo tamē exulta est: imberbus de celo rube
mentissimus cadens rogū extinxit. Sic ergo
liberata: ad domum ubi paulus hospitabat adue
nit: ubi multos discipulos inuenit: qui se pro ea
orantes. vi. diebus afflitterat. Post aliquod
temporis annos alexander iterum teclā detentā iudicari
obtulit: et de christianitate derulit. Quā inde be
atis exponi tussit: sed interim cā triphene ma
trone nobilis impatoris p̄pinq̄e custodiendam
tradidit. Die vero statuta tecla in arenaz ducit:
et leena supra dorsum colligat. Sed leena vero
capite virginis pedes labebat. Sic ergo puella de
arenario educit ille: et in die sequenti reser
vatur iterum feris subiecta: tripheneq; com
mēdat custodiēda. Sequenti iterum die tecla p̄
ducitur: et spoliata in amphitheatrum mittitur: et
leones et verbi ad eam dimittuntur. Ad cuius pes
leena procidit: vi. samq; ad virginē curren
tez lacerauit. Leonē vero ferocissimum eadē leena
complexa cum vero dimicauit: et cum eo pariter
mortua corruit: sic virginē defensauit. Deinde
in fossam aque serpentibus plenā innescitur: sed
protinus serpentes nube ignis oppressi mo
rīuntur. Dehinc tauris ferocissimis pedestibus atti
gatur. Et lamine candētes inter alia animalia
mittuntur: ut saltu rapido cito dispergerent vin
cam. Sed ferrum candens cōbussit funes: et
solutio vinculū virgo liberat: discurrentibus
tauris p̄e incendiis dolore. Llamantibus autem
populis cū triphene magnū deū christianū: p̄o
consul tam miraculi stupore q̄ populi timore:

Octauius

teclam suis vestibus induitā matronis liberam
dimisit. Quā triphena in domū suā suscepit: et
adopans in filiā fidem Christi percepit. Multos
etiam gentiles virgo domini ad fidem perduxit. De
inde seleucia abiit: et in virginitatem sanctitatem
vite perseuerans: somno pacis dulciter requie
vit nono kalen. octobris ibidē sepulta.

De sancto Constantio confessore. Cap. cxi.

Constantius

confessor: apud
anconā claruit:

qui in ecclesia bea
ti stephani p̄pro
thomaryris mansioni fun
ctus officio seruiebat: fundis
tusq; terrena despiciens ro
ta mente ad sola celestia flas
grabat. Quadā vero die die cuius

in eadē ecclesia oleum defecisset: et dei famulus
vnde lampades accendere non haberet. Lam
pades omnes aqua repleuit: atque ex more in me
dio papyros posuit: quos allato igne accedit:
sicq; aqua in lampadibus acsi oleū tora die ac
nocte arsit. Lumen sanitatis opinione cresce
re multi ad eum videndum ex diuersis locis ve
niebant. Die vero quadam ex longinquo loco
ad eum videndum rusticus venit: eadem vero hora
contigit: ut vir dominii stans in ligneis gradis
bus reficiendis lampadibus deseruit. Lumen
q;is qui ad eum videndum venerat: quisna est
inquireret: et ostensus fisi exiit forma: et pufila
statura conspiceret despectus: et atque in corde
suo derisit: dices se grandē hominē videre cre
didisse: ille vero nihil habebat de homine. Quod
ut constantius per spiritū agnouit lampades rel
quit: concitulq; descendens in amplexus ruit:
et de osculatis eum ḡras egit: Quid de te talia cogitab
er: eo ipse solus ex holibus in eum cognoscendū
oculos apertos habuisset. Lumen humilitate et
spiritū prophetici rusticus considerans: et venia
ab eo pertinuit: et deinceps in reverentia assumptus.
Quicunq; aut in pace vir domini. scilicet kal. octobris se
pultus ancone. Nec gregorius p̄io dialo. cap.
v. Corpus autem huins sancti p̄cessu tēpōis re
uetas translatus: et in ecclesia sancti basilii col
locatum est. iii. idus. iulii.

De sancto Constantio episcopo. Cap. cxi.

Constantius

ep̄sus aquinē cl
aruit: et
iohannis pape
primi tēpōis
claruit. Qui virra nimia san
ctitatis famā: qua apud mul
tos innotuit: spū. prophetio do
cat̄ est. Lumen enim in die eius obvi
tus a circumstantib; ciuib;: